

UNA VISUALITZACIÓ DEL MUSEU DEL DISSENY DE BARCELONA

Arts decoratives, disseny, arquitectura i moda

Butlletí de l'Associació Professional de Gestors Culturals (APGCC)
Maig 2002

Més que pensar el *Museu del Disseny* com una forma àuria o un sistema cristal·lí, amb els seus elements de simetria tancats, precisos i perfectament identificats, potser és més suggestiu imaginar-lo com un fet poètic i visual. Inestable, pragmàtic i de difícil cohesió. Fins i tot un dels seus atractius podria ser proposar-lo com un enigma pels mateixos promotors, de tal manera que serien els visitants, qui, a través dels segles, n'anirien descobrint o fabricant el sentit.

EL NOM

Esponàniament ja en diem "elmuseudeldisseny", es tracta d'una denominació internacional consolidada i d'una fórmula semàntica capaç d'orientar qualsevol mena de públics. Tothom entreveu quines sensacions i quins aires pot arribar a trobar en un lloc provocatiu i vague com aquest; encara que no se sàpiga quin serà el contingut exacte de cada proposta, la dimensió de l'espectacle, ni els límits del seu discurs. L'accés a qualsevol museu o secció museogràfica de disseny suscita de seguida una certa expectativa per la novetat, la sorpresa i la percepció esmolada i nostàlgica de la modernitat perduda.

El problema rau en el subtítol, el qual no hauria d'escamotejar les

arts aplicades ni l'arquitectura:

Si valorem el potencial comunicatiu de la fraseologia convencional, no sempre exacta, haurem d'incorporar el concepte d'arts decoratives, o un altre de molt semblant, al rètol i a la promoció del museu per indicar la complexitat i diversitat del seu fons històric i contemporani. Per expressar aquelles manifestacions artístiques que es desenvolupen relacionades amb el rigor i els sabers d'alguns antics oficis que flirtegen i dialoguen alhora amb funcions pràctiques, rituals i simbòliques (joieria, ceràmica, tèxtil, vidre, etc.). El museu de disseny ha de palesar el fil d'or que uneix el primer bol de fang cru amb les olles a pressió d'acer inoxidable.

Tot el que el museu vol ensenyar, estudiar i propiciar, penja de l'arquitectura i de la ciutat. Els carrers, les cases i els seus interiors són el marc i l'espai de respiració dels objectes, dels vehicles, dels mobles, dels ornaments i dels sistemes físics de circulació social. No es tracta de muntar escenaris, sinó de relacionar la lectura de les coses amb els llocs i de veure com interactuen les diferents escales amb la gent al mig.

EXTERIOR

Jardí, terrasses, que poden funcionar amb independència de l'horari d'obertura del museu.

Àrea d'exposicions

Porxada per a grans objectes com autos, vaixells, prefabricats de la construcció, maquinaria agrícola, etc.

Auditori polivalent

Connectat amb la cafeteria i amb l'Estany de les Lletres (poema visual i bassa nàutica per a jocs i demostracions d'aigua). Actes a l'aire lliure, festes, verbenes i presentacions. Àrea de descans, solàrium i circuit de "jocs de carrer" de tot el món.

Pista de proves

Experimentació de models industrials i de materials d'intempèrie (bicicletes, vehicles elèctrics, cotxets per a nens, tendes d'alta mun-

tanya, eines de jardí, plaques solars, estels i jocs artificials). Experimentació d'arquitectura efímera i jocs de construcció de gran format.

Pèrgola de la llum

Instal·lació destinada a l'assaig nocturn de fonts d'enllumenat urbà, industrial, lúdic i domèstic i d'elements per a la jardineria i l'horticultura.

Parada d'autobusos

El Museu disposa d'un bus discrecional destinat a fer itineraris d'arquitectura i d'interiorisme, visites a estudis, tallers, botigues, fàbriques i centres de recerca, etcètera.

Com tot arreu de la casa, la selecció, referenciada, de mobiliari, fanals, paviments, etc. s'ha fet amb molta cura. (Per exemple, els sanitaris, dins d'una mateixa cabina, són de distinta procedència cultural: japonesos, turcs, etc. Les manilles de les portes de diversos autors i èpoques).

VESTÍBUL

La complexitat de dependències i la diversitat de l'oferta del Museu, requereixen un vestíbul de la tipologia experimentada al *Louvre*, al *Centre Pompidou* o al *MNAC* (plaça central – distribuïdor a amb totes les connexions a la vista): Recepció i punt d'informació i de trobada, consigna, botiga, cafeteria, àrea de descans, agència de viatges especialitzada, "aparadors" informatius de l'oferta i d'activitats, ludoteca, connexió amb el jardí exterior, etc.

PORTES, ÀMBITS I SECCIONS

1- Exposició semipermanent

De caràcter històric, transversal, multidisciplinària, crítica i interpretativa. Interactiva, laberíntica, molt divertida i arriscada. Constantment actualitzada i qüestionada.

Un gran recorregut per moments significatius i contextualitzats de la història del disseny, èpoques, modes, sabors, drames i secrets. Personatges, moviments, èxits i fracassos. Pervivències, retorns, penediments i expectatives (memòria, inspiració i tendències del disseny).

Exponents arquitectònics, d'arts decoratives i disseny, artesanía popular, indumentària i arts gràfiques complementats amb originals de pintura, escultura, cinema, il·lustració i música.

2- Exposició permanent de les col·leccions

Clàssica i convencional, rigorosa i sistemàtica. Tesi expositiva i política d'adquisicions explícita.

Tres eixos:

A) Selecció rellevant de cada col·lecció (arts decoratives i industrials, ceràmica, indumentària, etc.).

B) Finestres didàctiques on s'expliquen suscintament les professions, oficis i procediments, etc. de cada especialitat, des de els seus orígens fins l'actualitat. Mostra d'eines, materials i de processos.

C) Finestra informativa amb l'"statu quo" de l'activitat. Transformació i pervivència. Tendències. Indústries i tallers. Centres de formació. Incidència econòmica actual, etc.

3- Sales per a exposicions temporals interconnectades

4- Galeria de proves, presentacions i propostes

Novetats, demostracions i experimentació directa. Relació quotidiana del públic amb els autors, industrials i distribuïdors.

5- Campus del Museu

Destinat a la recerca, l'estudi, la crítica i la formació. Observatori internacional del disseny. Viver d'empreses. Taller didàctic i laboratori experimental. Biblioteca de materials.

6- Mediateca